



Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Caput V. Qui Sanctus, ut sacrum sibi in Cappadocia templum, quod
collapsum erat, instauraretur, effecerit a.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

CAPUT V

Qui Sanctus, ut sacrum sibi in Cappadocia templum, quod collapsum erat, instauraretur, effecerit a.

Εν τινι τῆς Καππαδοκίας χωρίῳ, (δρακοντιὰν τῷ χωρίῳ τὸ ὄνομα.) κατὰ τῆς μεγαλομάρτυρι Δημητρίου ἐξοικοδομήθη, διὰ τῆς ἀνοσιγίας τινῆς τε καὶ αἰδοῦς ἐτι τοῖς ἐγγυρίοις ἀγόμενος, καὶ ἡ αἰτία τῆς οἰκοδομῆς εἰπεῖν οὐ χειρὸν ταύτην ἐστίν· ἀνὴρ τις αὐτοῦργεῖν εἰθὺς καὶ ἀπὸ χειρῶν πεπορισμένος τὸν βίον περὶ τὸ ἑαυτοῦ πονούμενος γήδιον, λίθων τὰ ἐξερῶρει σωρὸν, προσκίετο δὲ ἀρα τῆ ἀνδρὶ εἰς ἄλλα μετασκευάσαι τὸν χώρον ἐκκαθαρόντα, καὶ ὁ μὲν ἔργον εἰχε-το καὶ σπουδαῖα τότε ὡς δοκοῦν ἀχρηστον διεκάρηε.

In quodam Cappadociae pago (Dracontiana ^b Rustico cui-
dam in Cap-
padocia com-
mutare in
aream medi-
tanti locum,
b
loco nomen est) magno martyri Demetrio tem-
plum, quod in maximo adhuc honore ac vene-
ratione ab incolis habetur, ædificatum exstat,
causaque, quam exposuisse abs re fuerit haud
ædificationis est: Vir quidam, per sese laborare
manuumque opere victum comparare solitus,
cum in agello suo laboraret, lapidum quemdam
acervum extulit, viro autem forte erat propo-
situm, locum, cum expurgatus esset, in aream
commutare; ac opere quidem detinebatur, accu-
ratissimeque, quod, ut videbatur, inutile erat,
repurgabat.

B 232 Νεανίας δὲ τις αὐτῷ περὶ ταῦτα ποιοῦντι τὴν ὄψιν ἐκπρεπῆς, τὴν ὄραν διαφανῆς, στρατιωτικῶς ἐσταλμένος ἰππότης ἐφίσταται, καὶ ὁ οὗτος, ἐφῆ, εἰς ἄλλα τὸν ἐμὸν σοὶ διὰ σπουδῆς μετασκευάσαι στήνιν; οὐ χαίρησεις τῷ ἐπινοήματι, οὐδὲ ἄριστα σάντῳ ἔση βεβουλευμένος· εἰμὶ δὲ ὁ Θεσσαλονικεὺς, ἐφῆ, Δημήτριος καὶ ἐνταῦθα τιμώμενος, καὶ ὁ μὲν τσαῦτα εἰπὼν ὤχετο· ἄφωνος δὲ ὁ γηγόνος κατέλειπτο, καὶ εἰον τὰς φρένας παρακοπέει, τῶν μὲν ἐν χειρὶ πάντων ἐλλειψόμενος, ὑπὸ δὲ τῆς θείας ἐκείνης μαμαρυγῆς τὰς αἰσθήσεις ἀφαιρεθείς.

E 232 Ei vero, hisce operam danti, juvenis quidam, facie decorus, specie pellucidus, militari equitis habitu indutus, repente adstat, et, heus tu, inquit, meum tu templum in aream tibi prope commutes? Re, quam meditaris, haud lætaberis, neque optime tibi metipsi consulueris; sum autem, dixit, Demetrius, Thessalonice natus ibique honoratus. Atque hic quidem, cum talia dixisset, abibat; agricola autem voce manebat destitutus, ac velut mente percussus, omnium quidem, quæ præ manibus habebat, erat oblitus, præ divino autem illo fulgore sensibus orbatus.

C 233 Ἐπεὶ οὖν οἱ προσήκοντες καὶ ἄλλοις συνήθειαι τὴν αἰτίαν τῆς ἀφασίας διεπισπύσαντο, τρεμούση ἐνταῦθα ὁ ἄνθρωπος καὶ ὡσπερ παραφαινόμενη τῇ γλῶττι ἕκαστα τῶν δρακόντων περιγεῖται, καὶ τὸν ἐπιφανέντα Δημήτριον εἶναι ἔλεγε. Σπουδῆ οὖν οἱ ἀκούσαντες τη-νικαῦτα, μᾶλλον τὸν ἐπικείμενον ἐκφορήσαντες συρφε-τόν, καὶ διακαθάρσαντο, θεμελίωσι τε παλαιᾶς τυβῆς περιετύχων οἰκοδομῆς, καὶ τοῦτο ἐκεῖνο δηλοῦν τὸν φανέντα, οἷς περιέτυχον εἰκότως τεκμηριωσάμενοι· τοῦτον δὲ τὸν νῦν ὀρώμενον πολυτιμώτερον τε καὶ θαυμαστόν στήνιν ἀνακοδομήσαντο, σταυρὸν τε ἐπὶ τοῦ ἐκείνου, ὡς τοῖς ἀγρόταις ἔδος, ἐξ ἀργύρου τῷ τεμένει ἐνιδρυ-σάμενοι ὀνόματι θαυμάτων καὶ τεραστῶν ἐμπλεον τὴν περίουον ἀπειργάσαντο μεγάλα καὶ ἀκούσαι φοικτὰ ἀεὶ τοῦ φιλανθρώπου ἐπιτελούντος ἐνταῦθα Θεοῦ διὰ τῆς τοῦ μάρτυρος Δημητρίου συνεχροῦς τῆς χωρίῳ παρουσίας καὶ ἐπιφανήσεως· ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ αἰεὶ εἰς.

F 233 Cum igitur necessarii aliterque familiares stuporis causam rogarunt, tremente ac velut deficiente voce singula eorum, quæ visa erant, homo hic exponit, eumque, qui apparuerat, Demetrium esse, edixit. Tum igitur, qui id audierant, magis alacriter superjacentes sordes efferentes, locumque expurgantes et in antiqui cujusdam ædificii fundamenta incidebant, et hanc ipsam rem, qui apparuerat, ostendere, ex iis, in quæ inciderunt, merito conjicientes, hanc, quæ hodieque cernitur, ædem sacram et pretiosam et mirandam instaurarunt, ac crucem ^F argenteam, ut rusticis mos est, nomini illius in luco collocantes miraculis et prodigiis plenam, magna audituque stupenda misericordii Deo semper per assiduam martyris Demetrii in loco presentiam ac visitationem ibidem perficiente, viciniam effe- cere c et in Christo Jesu Domino nostro, cui gloria et virtus nunc et semper etc.

ANNOTATA.

^a Et hoc caput, prout e codice olim Mazarinæo, in quo a fol. 224 verso usque ad fol. 226 rect. excurrit, integrum apud nos descriptum exstat, hic proponitur; pariter autem aliis verbis a Joanne Stauracio explanatum exstat in codice nostro † Ms. 193, in quo miraculum, cap. præcedenti datum, proxime excipit.

^b Nec urbem nec pagum hujus nominis, qui in Cappadocia situs sit, in Geographicis seu tabulis seu lexicis invenio; ut adeo pro ignobili dumtaxat loco Dracontiana debeat haberi, licet interim et æde S. Demetrio sacra, et miraculis, per hunc patris, effulsisse ab auctore nostro cap. præsentis tradatur.

^c Cum omnia, cap. præsentis, quo auctor noster lucubrationem suam terminat, narrata, in Cappadocia gesta dicantur, isque non in regione illa, sed vel Thessalonice vel in loco, haud procul admodum ab hac civitate, longissimeque adeo a Cappadocia remoto, floruisse videatur, potest sane vel hinc, num integrum is in omnibus, quæ hic memorie prodit, fidem mereatur, non immerito revocari in dubium.

ANALECTA